

(பத்தாவது பாராளுமன்றம் - முதலாவது கூட்டத்தொடர்)

இல. 122.]

பாராளுமன்றக் கூட்ட அறிக்கை

2026 சனவரி 09, வெள்ளிக்கிழமை மு.ப. 9.30 மணிக்கு

சமூகமளித்தோர்:

கௌரவ (டாக்டர்) ஜகத் விக்கிரமரத்ன, சபாநாயகர்

கௌரவ (டாக்டர்) ரிஸ்வி சாலி, பிரதிச் சபாநாயகரும் குழுக்களின் தவிசாளரும்

கௌரவ (திருமதி) ஹேமாலி வீரசேகர, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர்

கௌரவ கலாநிதி ஹரினி அமரசூரிய, பிரதம அமைச்சர் மற்றும் கல்வி, உயர் கல்வி மற்றும் தொழிற் கல்வி அமைச்சர்

கௌரவ (பேராசிரியர்) ஏ.எச்.எம்.எச். அபயரத்ன, பொதுநிர்வாக, மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சர்

கௌரவ (பேராசிரியர்) கிரிஷாந்த அபேசேன, விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்ப அமைச்சர்

கௌரவ அனூர கருணாதிலக்க, துறைமுகங்கள் மற்றும் சிவில் விமான சேவைகள் அமைச்சர்

கௌரவ சுனில் குமார கமகே, இளைஞர் விவகாரங்கள் மற்றும் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர்

கௌரவ ராமலிங்கம் சந்திரசேகர், கடற்றொழில், நீரியல் மற்றும் கடல் வளங்கள் அமைச்சர்

கௌரவ குமார ஜயகொடி, வலுசக்தி அமைச்சர்

கௌரவ (டாக்டர்) நலிந்த ஜயதிஸ்ஸ, சுகாதாரம் மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சர் மற்றும் அரசாங்கக் கட்சி முதற்கோலாசான்

கௌரவ (கலாநிதி) அனில் ஜயந்த, தொழில் அமைச்சர் மற்றும் நிதி, திட்டமிடல் பிரதி அமைச்சர்

கௌரவ (டாக்டர்) தம்மிக பட்டபெந்தி, சுற்றாடல் அமைச்சர்

கௌரவ பிமல் ரத்நாயக்க, போக்குவரத்து, நெடுஞ்சாலைகள் மற்றும் நகர அபிவிருத்தி அமைச்சர் மற்றும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வர்

கௌரவ (கலாநிதி) ஹினிதாம சுனில் செனேவி, புத்தசாசன, சமய மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர்

கௌரவ சஜித் பிரேமதாச, பாராளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

கௌரவ சதுரங்க அபேசிங்ஹ, கைத்தொழில் மற்றும் தொழில் முயற்சியாண்மை அபிவிருத்தி பிரதி அமைச்சர்

கௌரவ (கலாநிதி) (செல்வி) கௌஷல்யா ஆரியரத்ன, வெகுசன ஊடக பிரதி அமைச்சர்

கௌரவ அர்கம் இல்யாஸ், வலுசக்தி பிரதி அமைச்சர்

- கௌரவ எரங்க குணசேகர, நகர அபிவிருத்தி பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ ஆர்.எம். ஜயவர்தன, வர்த்தக, வாணிப, உணவுப் பாதுகாப்பு பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ நிசான்த ஜயவீர, பொருளாதார அபிவிருத்தி பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ மஹிந்த ஜயசிங்ஹ, தொழில் பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ மேஜர் ஜெனரல் (ஓய்வுபெற்ற) அருண ஜயசேகர, பாதுகாப்பு பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ சுகத் திலகரத்ன, விளையாட்டுத்துறை பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ கமகெதர திசாநாயக்க, புத்தசாசன, சமய மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ முனீர் முலாபர், சமய மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ (பேராசிரியர்) ருவன் ரணசிங்க, சுற்றுலா பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ சட்டத்தரணி சுனில் வடகல, பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ (டாக்டர்) ஹங்சுக விஜேமுணி, சுகாதார பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ எரங்க வீரரத்ன, டிஜிட்டல் பொருளாதார பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ ஈ. பீ. சரத், வீடமைப்பு, நிர்மாணிப்பு மற்றும் நீர் வழங்கல் பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ (டாக்டர்) மதுர செனெவிரத்ன, கல்வி, உயர் கல்வி பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ தினிந்து சமன் ஹென்னாயக்க, இளைஞர் விவகாரங்கள் பிரதி அமைச்சர்
- கௌரவ நலின் ஹேவகே, தொழிற் கல்வி பிரதி அமைச்சர்

-
- கௌரவ ரொஷான் அக்மீமன
- கௌரவ அஜித் அகலகட
- கௌரவ அபூபக்கர் ஆதம்பாவா
- கௌரவ ஹெக்டர் அப்புஹாமி
- கௌரவ சட்டத்தரணி யூ.பி. அபேவிக்ரம
- கௌரவ (பேராசிரியர்) எல்.எம். அபேவிக்ரம
- கௌரவ (டாக்டர்) இராமநாதன் அர்ச்சுனா
- கௌரவ ஜே.சீ. அலவத்துவல
- கௌரவ ஹேஷா விதானகே அங்கும்புர ஆரச்சி
- கௌரவ லக்ஸ்மன் நிபுண ஆரச்சி
- கௌரவ மஞ்ஜுள சுரவீர ஆரச்சி
- கௌரவ பீ. ஆரியவங்ஷ
- கௌரவ (டாக்டர்) நஜீத் இந்திக்க
- கௌரவ கே.இளங்குமரன்
- கௌரவ எம்.எஸ். உதுமாலெப்பை
- கௌரவ கயந்த கருணாதிலக்க
- கௌரவ ரவி கருணாநாயக்க

கௌரவ (செல்வி) கிருஷ்ணன் கலைச்செல்வி
 கௌரவ சனாதிபதி சட்டத்தரணி எம். நிசாம் காரியப்பர்
 கௌரவ உபுல் கித்சிறி
 கௌரவ (திருமதி) சட்டத்தரணி சமிந்திரானி கிரிஎல்லே
 கௌரவ கதிரவேலு சண்முகம் குகதாசன்
 கௌரவ சமிந்த லலித் குமார
 கௌரவ கவீந்திரன் கோடஸ்வரன்
 கௌரவ (திருமதி) எம்.ஏ.சீ.எஸ். சத்துரி கங்கானி
 கௌரவ மனோ கணேசன்
 கௌரவ அஜந்த கம்மெத்தேகே
 கௌரவ சதுர கலப்பத்தி
 கௌரவ (திருமதி) சமன்மலீ குணசிங்ஹ
 கௌரவ அசோக குணசேன
 கௌரவ டி.வீ. சானக
 கௌரவ ருவன்திலக்க ஜயகொடி
 கௌரவ நலீன் பண்டார ஜயமஹ
 கௌரவ (டாக்டர்) கவிந்த ஹேஷான் ஜயவர்தன
 கௌரவ திலித் ஜயவீர
 கௌரவ (திருமதி) சட்டத்தரணி துஷாரி ஜயசிங்ஹ
 கௌரவ ரீ.கே. ஜயசந்தர
 கௌரவ சட்டத்தரணி தயாசிறி ஜயசேக்கர
 கௌரவ மயில்வாகனம் ஜெகதீஸ்வரன்
 கௌரவ றஜீவன் ஜெயச்சந்திரமூர்த்தி
 கௌரவ எம். ஏ. எம். தாஹிர்
 கௌரவ (டாக்டர்) செல்லத்தம்பி திலகநாதன்
 கௌரவ (திருமதி) சட்டத்தரணி அனுஸ்கா திலகரத்ன
 கௌரவ சுகத் வசந்த த சில்வா
 கௌரவ கிங்ஸ் நெல்சன்
 கௌரவ நந்தன பத்மகுமார
 கௌரவ அருண பனாகொட
 கௌரவ அஜித் பி. பெரேரா
 கௌரவ கே. சுஜித் சஞ்ஜய பெரேரா
 கௌரவ சட்டத்தரணி சித்ரால் பெர்னாந்து
 கௌரவ கந்தசாமி பிரபு
 கௌரவ லால் பிரேமநாத்
 கௌரவ பத்மசிரி பண்டார

கௌரவ ஆர். எம். ரஞ்சித் மத்தும பண்டார
 கௌரவ ரவீந்திர பண்டார
 கௌரவ றிஸாட் பதியுதீன்
 கௌரவ (டாக்டர்) எஸ். ஸ்ரீ பவானந்தராஜா
 கௌரவ லெப்டினன் கமாண்டர் (ஓய்வுபெற்ற) பிரகீத் மதுரங்க
 கௌரவ எஸ்.எம். மரிக்கார்
 கௌரவ இம்ரான் மகரூப்
 கௌரவ சானக மாதுகொட
 கௌரவ ருவன் மாபலகம
 கௌரவ (கலாநிதி) நந்தன மில்லகல
 கௌரவ சனாதிபதி சட்டத்தரணி பைஸர் முஸ்தபா
 கௌரவ சஞ்ஜீவ ரணசிங்ஹ
 கௌரவ ஆர்.எம். சமந்த ரணசிங்ஹ
 கௌரவ ஆர்.எம். காமிணி ரத்நாயக்க
 கௌரவ மஞ்சுல சுகத் ரத்நாயக
 கௌரவ (திருமதி) ஏ.எம்.எம்.எம். ரத்வத்தே
 கௌரவ துரைராசா ரவிகரன்
 கௌரவ முஜிபுர் ரஹுமான்
 கௌரவ சட்டத்தரணி நாமல் ராஜபக்ஷ
 கௌரவ மனோஜ் ராஜபக்ஷ
 கௌரவ சுனில் றாஜபக்ஷ
 கௌரவ சாணக்கியன் ராஜபுத்திரன் இராசமாணிக்கம்
 கௌரவ (திருமதி) சட்டத்தரணி ஹசாரா லியனகே
 கௌரவ (திருமதி) தீப்தி வாசலகே
 கௌரவ நயன வாசலதிலக
 கௌரவ எம்.எஸ் அப்துல் வாசித்
 கௌரவ கஞ்சன வெலிப்பிட்டிய
 கௌரவ (திருமதி) ரோஹினி குமாரி விஜேரத்ன
 கௌரவ ஆர்.ஜி. விஜேரத்ன
 கௌரவ சட்டத்தரணி பிரியந்த விஜேரத்ன
 கௌரவ ருவன் விஜேவீர
 கௌரவ தர்மப்ரிய விஜேசிங்ஹ
 கௌரவ (திருமதி) சட்டத்தரணி ஹிருனி விஜேசிங்ஹ
 கௌரவ ஜகத் விதான
 கௌரவ திலிப் வெதஆர்ச்சி
 கௌரவ சிவஞானம் சிறீதரன்

கௌரவ ஞானமுத்து ஸ்ரீநேசன்
 கௌரவ (டாக்டர்) பத்மநாதன் சத்தியலிங்கம்
 கௌரவ (செல்வி) அம்பிகா சாமிவெல்
 கௌரவ (டாக்டர்) இளையதம்பி சிறிநாத்
 கௌரவ ஷாந்த பத்ம குமார சுபசிங்ஹ
 கௌரவ தேவானந்த சுரவீர
 கௌரவ சந்தன சூரியஆர்ச்சி
 கௌரவ மேஜர் ஜெனரல் (ஓய்வுபெற்ற) ஜி.டி.சூரியபண்டார
 கௌரவ கிட்டணன் செல்வராஜ்
 கௌரவ சட்டத்தரணி அர்ஜுன சுஜீவ சேனசிங்ஹ
 கௌரவ (டாக்டர்) ஜனக சேனாரத்ன
 கௌரவ சட்டத்தரணி ரஹ் ஹகீம்
 கௌரவ (கலாநிதி) எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ்
 கௌரவ சந்திம ஹெட்டிஆர்ச்சி
 கௌரவ சம்பிக ஹெட்டிஆர்ச்சி
 கௌரவ (செல்வி) சட்டத்தரணி லக்மாவி ஹேமசந்திர
 கௌரவ தினேஷ் ஹேமந்த
 கௌரவ முஹம்மட் பைசல்
 கௌரவ ரியாஸ் பாருக்

திருமதி குஷானி ரோஹனதீர், பாராளுமன்றச் செயலாளர் நாயகம்

திரு. சமிந்த குலரத்ன, பதவியணிப் பிரதானி மற்றும் பாராளுமன்றப் பிரதிச் செயலாளர் நாயகம்

திரு. ஹன்ஸ அபேரத்ன, உதவிச் செயலாளர் நாயகம்

ஒத்திவைப்பின் பிரகாரம் பாராளுமன்றம் கூடியது. சபாநாயகர் தலைமை தாங்கினார்.

1. சபாநாயகரின் அறிவித்தல்கள்: சபாநாயகர் பின்வருமாறு அறிவித்தல் விடுத்தார்:—

[மொழிபெயர்ப்பு]

“நீதித்துறை அலுவலர்களின் நியமனம், பதவி உயர்வு, இடமாற்றம், பதவி விலக்கல் மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு தொடர்பாக நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவால் பிரயோகிக்கப்படும் தத்துவங்களை ஆராய்வதற்காக பாராளுமன்றத் விசேட குழுவொன்றை நியமிப்பதற்காக 2025.11.21 ஆம் திகதியன்று நிலையியற் கட்டளை 27(3) இன் கீழ் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிரேரணை தொடர்பாக கௌரவ சபநாயகரினால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு:

கௌரவ உறுப்பினர்களே, பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவரின் ஏதேனும் பிரேரணை தொடர்பான ஓர் அறிவிப்பை, விடைக்காக ஒழுங்குப் புத்தகத்தில் உள்ளடக்க வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் பாராளுமன்ற நிலையியற் கட்டளை 27(3) இன் கீழ் எனக்கு உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள தத்துவங்களின் பிரகாரம் கௌரவ சஜித் பிரேமதாச., கௌரவ. ஆர். எம். ரஞ்சித் மத்தும பண்டார, கௌரவ சட்டத்தரணி தயாசிறி

ஜயசேக்கர, கௌரவ கயந்த கருணாதிலக்க, கௌரவ அஜித் பி பெரேரா, கௌரவ டி.வீ.சானக, கௌரவ திலித் ஜயவீர, கௌரவ ரிஸாட் பதியுதீன், கௌரவ சாணக்கியன் இராசமாணிக்கம் மற்றும் கௌரவ சாமர சம்பத் தசனாயக உள்ளடங்கலாக 31 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் 2025 நவம்பர் 21 ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒரு பிரேரணை தொடர்பான (இதனகத்துப் பின்னர் 'குறித்த பிரேரணை' என்று குறிப்பீடு செய்யப்படும்) ஒரு கூற்றை இத்தால் நான் வாசிக்கிறேன்.

இவ்வாறு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குறித்த பிரேரணை, நீதித்துறை அலுவலர்களின் நியமனம், பதவி உயர்வு, இடமாற்றம், பதவி விலக்கல் மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு தொடர்பாக நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவால் பிரயோகிக்கப்படும் தத்துவங்களை ஆராய்வதற்காக பாராளுமன்றத் விசேட குழுவொன்றை நியமிக்கக் கோருகிறது.

குறித்த பிரேரணையால் எழுப்பப்பட்ட பாரதூரமான சட்ட மற்றும் கோட்பாட்டுச் சிக்கல்கள் மற்றும் அவற்றின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்களைக் கருத்திற்கொண்டு, நிலையியற் கட்டளை 27(3) இன் கீழ் எனது தீர்மானத்திற்கான காரணங்களை விவரிக்கும் ஒரு கூற்றை நான் வாசிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆரம்பத்தில், இதே போன்ற ஒரு தீர்ப்பு, பாராளுமன்ற வரலாற்றில் முதன் முறையாக 2001 ஜூன் 20 ஆம் திகதி அப்போதைய பாராளுமன்றச் சபாநாயகர் கௌரவ அனூர பண்டாரநாயக்க அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது என்பதை கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். 2001 ஆம் ஆண்டின் குறித்த தீர்ப்பு, அப்போதைய பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான குற்றப்பிரேரணை தொடர்பாக சபாநாயகரினால் பாராளுமன்ற விசேட குழுவொன்றை நியமிப்பதைத் தடுத்து உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த ஒரு கட்டளை தொடர்பானதாகும். 2001 ஆம் ஆண்டின் தீர்ப்பில் மதிப்பிடப்பட்ட சான்றாதாரங்களும் சூழ்நிலைகளும் இந்த உடனடிச் சந்தர்ப்பத்தின் நிகழ்வுகளுடன் ஒப்பிடத்தக்கவையல்லவென்றாலும், 2025 நவம்பர் 21 ஆம் திகதி கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குறித்த இந்தப் பிரேரணை, அதிகாரப் பிரிப்புக் கோட்பாட்டிற்கான இந்த சபையின் உறுதிப்பாட்டை மீண்டும் வலியுறுத்துவதற்கு முந்திய சந்தர்ப்பத்திற்கு ஒப்பான ஒரு சிறந்த வாய்ப்பை வழங்குகிறது என நான் நம்புகிறேன்.

2001 ஆம் ஆண்டின் தீர்ப்பு, பாராளுமன்றத் விசேட குழுவொன்றை நியமிப்பதற்கு வசதியளிப்பதற்கான சபாநாயகரின் வகிபாகம் மற்றும் அத்தகைய பிரயோகமொன்றை நீதித்துறை கட்டுப்படுத்த முடியுமா எனும் விடயம் சார்ந்தவையாக இருக்கும் அதே வேளை தற்போதைய பிரேரணையானது, பாராளுமன்றத் தத்துவங்களை அதிகரித்து, நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவிற்கான ஒரு மேற்பார்வைப் பொறிமுறையை உருவாக்கி நீதித்துறையின் அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்த சபாநாயகருக்கும் அதனுடாக பாராளுமன்றத்திற்கும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமா எனும் முற்றிலும் மாற்றமான ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறது.

இந்தக் கேள்விக்கு பதிலளிப்பதற்கு முன்னர், 2025 நவம்பர் 21 ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குறித்த பிரேரணையின் முக்கியமான உள்ளடக்கங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நீதித்துறை அலுவலர்களின் நியமனம், பதவி உயர்வு, இடமாற்றம், பதவி விலக்கல் மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு தொடர்பாக நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவால் பிரயோகிக்கப்படும் தத்துவங்களை ஆராய்ந்து, பின்வரும் விடயங்களின் மதிப்பீட்டுடன் ஓர் அறிக்கையைத் தயாரிப்பதற்காகப் பாராளுமன்றத் விசேட குழுவொன்றை நியமிக்குமாறு குறித்த பிரேரணை கோருகிறது:-

1. 2025 சனவரி 1 ஆம் திகதி முதல் தற்போது வரையிலான காலப்பகுதியில் நீதித்துறை அலுவலர்களின் அனைத்து நியமனங்கள், பதவி உயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், பதவி விலக்கல் மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு தொடர்பாக நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு பிரயோகித்த தத்துவங்கள்;

- II. அத்தகைய நியமனங்கள், பதவி உயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், பதவி விலக்கல் மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு ஆகியவை அரசியலமைப்பு, இயற்கை நீதிக் கோட்பாடுகள் மற்றும் நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் ஏனைய ஏற்புடைய சட்டங்கள் அல்லது வழிகாட்டுநெறிகளின் பிரகாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டனவா;
- III. சட்ட வரையறைக்குள்ளால், பாரபட்சமின்றி, காரணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு உரிய நீதித்துறை அலுவலர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதா;
- IV. நீதித்துறை அலுவலர்களின் இடமாற்றம், பதவி விலக்கல் அல்லது ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு தொடர்பான ஒரு முடிவுக்கு முன்னர், அத்தகைய நீதித்துறை அலுவலர்களுடனான கலந்துரையாடல்களுக்கு வசதியளிக்கப்பட்டதா;
- V. நீதித்துறை அதிகாரிகளின் நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், பணிநீக்கம் மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு போன்ற விடயங்கள் குறித்து தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும்போது, நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவானது சம்பந்தமற்ற விடயங்களை கருத்திற்கொண்டதா;
- VI. ஆமெனில், அத்தகைய கருதுகோள்கள் நீதித்துறையின் சுயாதீனம், நீதி நிர்வாகம் மற்றும் நீதித்துறையின் மீதான பொதுமக்களின் நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் யாது;
- VII. நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு ஊடாக மேற்கொள்ளப்படும் முறையற்ற நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், பணிநீக்கம் மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைத் தடுப்பதற்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டரீதியான திருத்தங்கள், நிர்வாக வழிகாட்டல்கள் மற்றும் மேன்முறையீட்டுப் பொறிமுறைகள் குறித்த பரிந்துரைகள்.

மேற்படி பிரேரணையின் நோக்கங்களை மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது, முன்மொழியப்பட்டுள்ள பாராளுமன்றத் விசேட குழுவானது, நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகள் மற்றும் அதன் நடவடிக்கைகள் மீது ஒரு மேற்பார்வைப் பணியை முன்னெடுக்க முயல்கிறது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், பணி நீக்கம் மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு ஆகியன குறித்த நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்களை நுணுக்கமாக ஆராய்வதன் மூலம், முன்மொழியப்பட்டுள்ள இக்குழுவானது மேற்பார்வைப் பணியின் மிக முக்கிய சாரமாக விளங்கும் நீதித்துறையின் தொழிற்பாட்டு எல்லைக்குள் அத்துமீறுவதாக அமையும்.

மேற்பார்வைப் பணி என்பது கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் ஒரு படிநிலைத் தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது; அதாவது, மற்றொரு தரப்பின் நடவடிக்கைகளை மீளாய்வு செய்ய, வழிநடத்த அல்லது திருத்துவதற்கான அதிகாரத்தைக் கொண்ட ஓர் ஒழுங்குபடுத்தும் அமைப்பாக அது இருக்கிறது. இதன் விளைவாக, இரண்டு அடிப்படைக் கேள்விகள் எழுகின்றன. முதலாவது ஒழுங்குமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய பொறிமுறையின் (இவ்விடயத்தில் நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு) இயல்பு மற்றும் தன்மை என்ன? இரண்டாவது, அத்தகைய ஒழுங்குமுறைப்படுத்தல் குடியரசின் அரசியலமைப்பின் சட்டம் மற்றும் அதன் நோக்கத்திற்கு இணங்க அமைந்திருக்கிறதா?

முதலாவது வினாவிற்கு விடையளிக்கும் வகையில், முதலாவதாக அரசியலமைப்பின் பதினேழாவது திருத்தம் மற்றும் பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தின் ஊடாக நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை மற்றும் அதன் தன்மை குறித்து நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு எனும் தலைப்பிலான அரசியலமைப்பின் XV அத்தியாயமானது, முதன்முதலில் அரசியலமைப்பின் பதினேழாவது திருத்தத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் இதே அத்தியாயம் அரசியலமைப்பின் பத்தொன்பதாவது மற்றும் இருபத்தொன்றாவது திருத்தங்களினால் மாற்றீடு

செய்யப்பட்டது. அரசியலமைப்பின் 111 ஈ உறுப்புரையின் படி, தற்போதைய நிலையில், பிரதம நீதியரசர் (நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் தவிசாளர்) மற்றும் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஏனைய இரு அதி சிரேஷ்ட நீதிபதிகள் ஆகியோரை உள்ளடக்கியதாக நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் அரசியலமைப்புப் பேரவையின் அங்கீகாரத்திற்கு உட்பட்டு, சனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். நீதிச் சேவை உத்தியோகத்தர்களை நியமித்தல், பதவியுயர்வு அளித்தல், இடமாற்றம் செய்தல், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாட்டைப் பேணுதல் மற்றும் சேவையிலிருந்து நீக்குதல் ஆகிய அதிகாரங்களை உள்ளடக்கியதாக நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்களை 111ஏ உறுப்புரை வரையறுக்கின்றது. அரசியலமைப்பின் 111ஓ உறுப்புரையானது, சட்ட நடவடிக்கைகளிலிருந்து நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவிற்கான விடுபாட்டுரிமையை மேலும் வரையறுக்கின்றது. அதேவேளை, 111ஒள உறுப்புரையானது நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்களில் தலையிடுவதனை வெளிப்படையாக ஒரு குற்றமாக அறிவிக்கின்றது.

நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் கட்டமைப்பு மற்றும் அதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் ஆகிய இரண்டையும் கருத்திற்கொள்ளும் போது, அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் உறுப்புரையுடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படும் 4(இ) உறுப்புரையின் கீழ் விவரிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, அதன் செயற்பாடுகளாவன மக்களின் நீதி அதிகாரத்தைச் சார்ந்ததாகவும், அதனைப் பிரயோகிப்பதாகவும் உள்ளன என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும்.

நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவானது அரசாங்கத்தின் நீதித்துறை அங்கத்தின் ஓர் ஒருங்கிணைந்த அங்கமாகும் என்பதுடன், அது நிறைவேற்றதிகாரத்திற்கோ அல்லது சட்டவாக்கத்துக்கோ கீழ்ப்பட்டதொரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு அல்ல. குடியரசின் அனைத்து நீதிச் சேவை உத்தியோகத்தர்களினதும் நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் சேவையிலிருந்து நீக்குதல் ஆகிய அதிகாரங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவானது நீதித்துறையின் ஒரு நிறுவன ரீதியான நீடிப்பாகத் தொழிற்படுகின்றது. நீதித்துறையின் அதியுயர் தலைமைத்துவத்தின் ஊடாக, அதாவது பிரதம நீதியரசர் ஊடாக பிரயோகிக்கப்படும் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்கள், மற்றும் ஆணைக்குழுவின் பங்களிப்பானது அரசாங்கத்தின் நீதித்துறைக்கே முறைப்படி சாட்டத்தக்கது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

அரசியலமைப்பின் 111ஈ, 111ஏ, 111ஓ மற்றும் 111ஒள ஆகிய உறுப்புரைகளை அவதானமாகப் பரிசீலிக்கும் போது, நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் நிறுவகை மற்றும் அதன் செயற்பாடுகள் என்பன அரசாங்கத்தின் நீதித்துறை அங்கத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், மக்களின் நீதி அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதாகவும் அமைகின்றன என்பது தெளிவாகின்றது.

மேலதிகமாக, அரசியலமைப்புப் பேரவை எனும் தலைப்பிலான அத்தியாயம் VII அ இன் கீழ், 41இ உறுப்புரையானது, அரசியலமைப்புப் பேரவையின் அங்கீகாரமின்றி சனாதிபதியினால் நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு எவரும் நியமிக்கப்படலாகாது என்பதை வரையறுக்கின்றது. மேலும், இவ்வத்தியாயமானது அரசியலமைப்புப் பேரவையின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் நியமனங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் ஏனைய ஆணைக்குழுக்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. 41ஆ உறுப்புரை பாராளுமன்றத்திற்கு வகைப்பொறுப்புக் கூறவேண்டிய இத்தகைய ஆணைக்குழுக்களின் பட்டியலை தெளிவாகக் குறிப்பீடு செய்கின்றது. எவ்வாறாயினும் நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு இப்பட்டியலில் குறிப்பிடப்படவில்லை. நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழுவானது பட்டியலில் இடம்பெறாமை அது மக்களின் நீதித்துறை அதிகாரத்தின் ஒரு நீட்சி என்பதையும் நிறைவேற்று அதிகாரம் மற்றும் சட்டவாக்கம் என்பவற்றில் இருந்து அது சுயாதீனமாக இயங்குகின்றது என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

ஆகவே, முதலாம் வினாவிற்கு விடையளிக்கையில்- இப்பிரேரணையின் மூலம் ஒழுங்குபடுத்த முற்படுவது என்னவென்றால்- மக்களின் நீதித்துறை அதிகாரத்தின் பிரயோகத்தையே ஆகும்.

அடுத்து, தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில், ஒரு பாராளுமன்றத் விசேட குழுவின் ஊடாகப் பாராளுமன்றமானது நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு மற்றும் அதன் செயற்பாடுகள் மீது, குறிப்பாக மக்களின் நீதித்துறை அதிகாரப் பிரயோகிப்பின் மீது மேற்பார்வையைச் செலுத்த முடியுமா என்பதாகும். இக்கேள்விக்கு பதிலளிப்பதற்கு வழிகாட்டும் கோட்பாடு அதிகாரப் பிரிப்புச் சித்தாந்தம் ஆகும்.

அதிகாரப் பிரிப்புச் சித்தாந்தமானது, அரசின் பிரதான உறுப்புக்கள் (நிறைவேற்று அதிகாரம், சட்டவாக்கம் மற்றும் நீதித்துறை) தனித்தனி மற்றும் தன்னாதிக்கமுள்ள நிறுவனங்களாக அமைக்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. அதிகாரப் பிரிப்பு தொடர்பான ஆரம்பகால மற்றும் தெளிவான கூற்றுக்களில் ஒன்று 1748 இல் மான்டெஸ்கியூவினால் எழுதப்பட்ட 'த ஸ்பிரிட் ஒப் லோஸ்' (The Spirit of Laws¹): எனும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: சட்டவாக்க அதிகாரமும் நிறைவேற்று அதிகாரமும் ஒரே நபரிடமோ அல்லது ஒரே நீதவான் குழுவிடமோ ஒன்றிணைக்கப்படும் போது, அங்கு சுதந்திரம் இருக்க முடியாது. நீதி வழங்கும் அதிகாரமானது சட்டவாக்கம் மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்களிலிருந்து பிரிக்கப்படாவிடில் அங்கு சுதந்திரம் இருக்காது. ஒரே மனிதனோ அல்லது ஒரே அமைப்போ இந்த மூன்று அதிகாரங்களையும் பிரயோகிக்குமாயின், அனைத்தும் முடிவுக்கு வந்துவிடும்.

இலங்கை அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் மற்றும் 4 ஆம் உறுப்புரைகளின் ஊடாக அதிகாரப் பிரிப்புக் கோட்பாடு உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் உறுப்புரையானது, "இலங்கைக் குடியரசில் இறைமை மக்களுக்குரியதாகவும் பராதீனப்படுத்த முடியாததாகவும் இருக்கும். இறைமை என்பது ஆட்சித் தத்துவங்கள், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வாக்குரிமை, ஆகியவற்றை உள்ளடக்கும் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது." அத்தகைய அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் விதம் 4 ஆம் உறுப்புரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"இறைமை பின்வரும் விதமாகப் பிரயோகிக்கப்படவும் அனுபவிக்கப்படவும் வேண்டும்:-

(அ) மக்களது சட்டமாக்கற்றத்துவம், மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட பாராளுமன்றத்தினாலும் மக்கள் தீர்ப்பொன்றின்போது மக்களாலும் பிரயோகிக்கப்படுதல் வேண்டும்;

(ஆ) இலங்கையின் பாதுகாப்பு உள்ளிட்ட, மக்களது ஆட்சித்துறைத் தத்துவம், மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் குடியரசின் சனாதிபதியினால் பிரயோகிக்கப்படுதல் வேண்டும்;

(இ) மக்களது நீதிமுறைத் தத்துவமானது, பாராளுமன்றத்தினதும் அதன் உறுப்பினர்களினதும் சிறப்புரிமைகள், விடுபாட்டுரிமைகள், தத்துவங்கள் என்பன பற்றிய கருமங்களின் விடயத்தில் தவிர, அரசியலமைப்பினால் உருவாக்கப்பட்டு தாபிக்கப்பட்ட அல்லது அரசியலமைப்பினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அல்லது சட்டத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுத் தாபிக்கப்பட்ட நீதிமன்றங்கள், நியாய சபைகள், நிறுவனங்கள் ஆகியன மூலம் பாராளுமன்றத்தினால் பிரயோகிக்கப்படுதல் வேண்டும்; பாராளுமன்றத்தினதும் அதன் உறுப்பினர்களினதும் சிறப்புரிமைகள், விடுபாட்டுரிமைகள், தத்துவங்கள் என்பன பற்றிய கருமங்களில் மக்களது நீதிமுறைத் தத்துவமானது, பாராளுமன்றத்தினால் சட்டத்துக்கிணங்க நேரடியாகப் பிரயோகிக்கப்படலாம்;

¹ Translated by Anne Cohler, Basia Miller, Harold Stone. (New York: Cambridge University Press, 1989)

(ஈ) அரசியலமைப்பினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற அடிப்படை உரிமைகள், அரசாங்கத்தின் எல்லா உறுப்புக்களாலும் போற்றப்படவும் பேணப்படவும் ஏற்றமளிக்கப்படவும் வேண்டும் என்பதோடு, அவை, இதனகத்துப் பின்னர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள அத்தகைய முறையிற்றவிரவும் அத்தகைய அளவுக்குத் தவிரவும் சுருக்கப்படுதலோ, மட்டுப்படுத்தப்படுதலோ, மறுக்கப்படுதலோ ஆகாது; அத்துடன்

(உ) பதினெட்டு வயதை அடைந்தவரும், குடியரசுச் சனாதிபதிக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குமான தேர்தலிலும் ஒவ்வொரு மக்கள் தீர்ப்பிலும் இதனகத்துப் பின்னர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட விதமாகத் தேருநராக இருப்பதற்குத் தகைமை கொண்டுள்ளமையால் தேருநர் இடாப்பில் தம் பெயர் பதிவு செய்யப்பட்டவரும் ஆன ஒவ்வொரு பிரசையினாலும் வாக்குரிமை பிரயோகிக்கப்படும்.”

எனவே, ஜாதிக சேவக சங்கமய எதிர் இலங்கை ஹடபிம அதிகாரசபை (2015) 1 SLR 258 எனும் வழக்கில் உயர் நீதிமன்றமானது அதிகாரப் பிரிப்புக் கோட்பாடு பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது:-

“ஒரு அரசின் அரசாங்கத்தில் மூன்று தனித்துவமான செயற்பாடுகள் உள்ளன - சட்டவாக்கம், நிறைவேற்று அதிகாரம் மற்றும் நீதிமுறைச் செயற்பாடுகள். அந்த மூன்று உறுப்புகளும் அரசியலமைப்பு ரீதியாக சம அந்தஸ்துக் கொண்டவையாகவும் ஒன்றுக்கொன்று சுயாதீனமானவையாகவும் உள்ளன. ஓர் அங்கம் அரசாங்கத்தின் மற்றொரு கிளையின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தவோ அல்லது அதில் தலையிடவோ கூடாது என்பதுடன் மேலும் மற்றவற்றை ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலையில் இருக்கக்கூடாது. அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 3 உடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படும் உறுப்புரை 4 இல் அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதற்கான கோட்பாடு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது - உறுப்புரை 3 உறுப்புரை 4 உடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.”

அதே தீர்ப்பில், உயர் நீதிமன்றம் அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 116 "நீதித்துறையின் சுதந்திரம், நீதித்துறை அலுவலர்கள் தங்கள் அதிகாரங்களையும் செயற்பாடுகளையும் எந்தத் தலையீடும் இல்லாமல் செய்ய உதவும் சில பாதுகாப்புகள்" ஆகியவற்றின் அங்கீகாரமாகக் குறிப்பிடுகிறது. உறுப்புரை 111இ பற்றிப் பேசுகையில், "அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 111இ நீதித்துறை எந்தவித குறுக்கீடுகளிலிருந்தும் விடுபட்டிருப்பதை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு வெளிப்படையான நோக்கமாகும்" எனத் தீர்ப்பு மேற்கோளிடுகிறது.

இந்நேரத்தில், "மக்களின் நீதித்துறை அதிகாரம் நீதிமன்றங்கள் மூலம் பாராளுமன்றத்தால் பயன்படுத்தப்படும்..." என்று கூறும் அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 4(இ) வடிவமைப்பது குறித்து சிறிது நேரம் நிறுத்தி சிந்திப்பது பொருத்தமானது. உண்மையில், நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகளை எளிதாக்குவதற்கு திரட்டு நிதியிலிருந்து நிதியை ஒதுக்குவதற்கான பாராளுமன்றத்தின் பொறுப்பையும், அத்தகைய ஒதுக்கீட்டின் வெளிப்படையான மற்றும் வகைகூறுதலையுடைய செலவினங்களை உறுதிப்படுத்தும் தேவையையும் இப்பிரேரணை குறிப்பிடுகிறது.

இருப்பினும், மக்களால் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்ட பொது நிதியைப் பாதுகாப்பதற்கான நம்பிக்கைப் பொறுப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதேயன்றி, அதிகாரப் படிநிலை மேலாதிக்கமல்ல என்பதுடன் அரசியலமைப்பு ரீதியாக அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதில் தானாகவேயான அத்துமீறலை நியாயப்படுத்த முடியாததுடன் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை இழிவுபடுத்துவதை நியாயப்படுத்த முடியாது என்பது எனது கருத்தாகும். உண்மையில், அரசியலமைப்பு நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவின் முடிவுகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரே ஒரு வழியை மட்டுமே வழங்குகிறது. அரசியலமைப்பின் 17 ஆம் உறுப்புரையுடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படும் அரசியலமைப்பின் 126 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் அடிப்படை உரிமைகள் நியாயாதிக்கத்தை நாடுகின்றது.

மேலும், பொதுமக்கள் சபையில், நீதித்துறை சுதந்திரம் என்பது நீதிபதிகள் மீது எவ்வகையான அரசியல் பொறுப்புக்கூறலைச் சுமத்துவதையும் தடைசெய்கிறது என்பது நன்கு நிறுவப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சம்பிரதாயமாகும். *ஏர்ஸ்கின் மே: பாராளுமன்ற நடைமுறை* என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்புக் கொள்கைகளுக்கு இணங்க, நீதித்துறைச் சுதந்திரம் மற்றும் அதிகாரங்களைப் பிரித்தல் என்ற கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சட்ட நிலைப்பாடு சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உள்ளது: அத்தகைய குழுவை நிறுவுவது அரசியலமைப்பிற்கு விரோதமானதாகவும் நீண்டகால பாராளுமன்ற நடைமுறைக்கு முரணானதாகவும் காணப்படும். நீதித்துறைச் சுதந்திரம் என்பது ஓர் அடிப்படை அரசியலமைப்புச் சம்பிரதாயம் என்றும், பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள் "நீதித்துறை சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கக்கூடாது" என்றும் *ஏர்ஸ்கின் மே* மேலும் குறிப்பிடுகிறார்.

நீதித்துறையை ஓர் அரசியல் குழுவான ஒரு விசேட குழுவின் முன் நிறுத்துவது நீதிபதிகளை அல்லது நீதித்துறை நிர்வாகிகளை அரசியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் என்பதுடன் இது நீதிப் பிரிவுக்கு அத்தியாவசியமான சுதந்திரத்தைக் கீழ் இறக்குகின்றது.

நீதிமன்றங்களும் பாராளுமன்றமும் அரசாங்கத்தின் "தனி மற்றும் சுயாதீனமான" உறுப்புகள் என *ஏர்ஸ்கின் மே* மேலும் குறிப்பிடுகிறார். சபையினால் நீதித்துறை அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவோ என்பதுடன் நீதித்துறைச் செயல்களை மறுபரிசீலனை செய்யவோ, மேற்பார்வையிடவோ அல்லது கட்டுப்படுத்தவோ முடியாது. நியமனங்கள், ஒழுக்கம், வழக்கு ஒதுக்கீடு மற்றும் உள்ளக நிர்வாகம் உள்ளிட்ட நீதித்துறையின் நிர்வாகம் என்பது நீதித்துறைச் சுதந்திரத்தின் உள்ளார்ந்த பகுதியாகும்.

எனவே, நீதித்துறையின் நிர்வாக முடிவுகளை பாராளுமன்றம் ஆய்வு செய்வது அரசியலமைப்பு ரீதியாக அதிகாரப் பிரிவினையை மீறும் என்பதை இது போதுமான அளவு காட்டுகிறது.

இந்த முன்மொழிவு அதிகாரபூர்வமான ஆங்கில முடிவுகளால் மேலும் ஆதாரப்படுத்தப்படுகின்றது; குறிப்பாக, *M v Home Office* [1994] 1 AC 377 மற்றும் *Dupont Steels Ltd v Sirs* [1980] 1 WLR 142, இது அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதற்கான கோட்பாட்டையும் நீதித்துறை சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான அரசியலமைப்பின் கட்டாயத்தன்மையையும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

இலங்கை அரசியலமைப்பில் கூட, ஐக்கிய இராச்சியத்தைப் போலல்லாமல், அதிகாரப் பிரிப்புக் கொள்கை ஓர் அடிப்படை அரசியலமைப்புக் கோட்பாடாக வெளிப்படையாகவும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றியும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் மேல்நிலை நீதிமன்றங்கள் இந்த நிலைப்பாட்டை மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. **பிரேமசந்திர எதிர் மேஜர் மொண்டேகு ஜயவிக்கிரம (1994) 2SLR 90, ...வழக்கில்**, உறுப்புரைகள் 3 மற்றும் 4 இல் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள வலுவேறாக்கம் அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சம் ஒன்றை ஏற்படுத்துகிறது எனவும், நிறைவேற்று அதிகாரம் அல்லது சட்டவாக்கம் என்பன நீதித்துறைத் தத்துவத்தின் மீது ஒப்புரவு ரீதியான தலையீடு அல்லது அத்துமீறலினை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை எனவும் உயர்நீதிமன்றம் வலியுறுத்தியது; அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பும் "அரசியலமைப்பினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வரையறைகளினால்" கண்டிப்பாகச் செயற்படுதல் வேண்டும் எனவும், நீதிமுறை நிர்வாகத்தின் மீதான ஏதேனும் பாராளுமன்ற மேற்பார்வை ஏற்படுத்தப்படுதல் அரசியலமைப்பிற்கு முரணாக அமைகிறது எனவும் பிரதம நீதியரசர் சர்வானந்தா வலியுறுத்தினார். இதேபோன்று, விசுவலிங்கம் எதிர் லியனகே (1983) 1 SLR 203 வழக்கு அவமதிப்பு சம்பந்தப்பட்டது என்றாலும், நீதித்துறைச் சுதந்திரம் இன்றியமையாத அரசியலமைப்புசார் எடுகோள் ஒன்றாகும் எனவும், அரசாங்கத்தின் ஏனைய கிளைகளால் நீதித்துறை அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்படுதல், செல்வாக்குச் செலுத்தப்படுதல் அல்லது கட்டுப்படுத்தப்படுதலுக்கு உட்படுத்தப்பட முடியாது எனவும் நீதிமன்றம் வலியுறுத்தியது. **பல பதிவுசெய்யப்பட்ட வழக்குகளில்** இந்தக் கோட்பாடு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மக்களின் இறையாண்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக நீதித்துறைச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பது அவசியம் எனக் குறிப்பிட்டு, நிறைவேற்று

அதிகாரத்தினால் அல்லது சட்டவாக்கத்தினால் ஏதேனும் விசாரணை அல்லது தலையீட்டிலிருந்து நீதித்துறை முழுமையாக விடுபட்டிருத்தல் வேண்டும் என உயர்நீதிமன்றம் பிரகடனப்படுத்தியது. உயர் நீதிமன்றத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட பல வழக்குகள் மூலமாக இது மேலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த வழக்குகளில் நீதிமுறை நிர்வாகத்தின் மீது நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு பிரத்தியேக அரசியலமைப்பு அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது என நீதிமன்றம் பிரகடனப்படுத்தியது.

அண்மையில் நிறைவடைந்த நீதித்துறை அலுவலர்களின் வரி வழக்கு (சிஏ Writ 35/2023-36/2023, மற்றும் 73/2023, 2023 நவம்பர் 27 சி.ஏ. கூட்ட அறிக்கை) தொடர்பாக பின்வரும் பந்திகள் விளக்குகின்றன. அரசியலமைப்பின் கீழ் இறையாண்மை மக்களுக்குச் சொந்தமானது எனவும், அது நிறைவேற்று அதிகாரம், சட்டவாக்கம் மற்றும் நீதித்துறை ஊடாக செயற்படுத்தப்படுகிறது. நீதித் துறையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் அதேவேளை பலமான சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தி – இறுக்கமான வலுவேறாக்கக் கோட்பாடு ஒன்றினுள் நீதித்துறை செயற்படுதல் வேண்டும். அதனால் சமூகத்தின் நலன்களுக்காக, அதிகார வரம்பினை மீறாது, பொறுப்புடன் ஒவ்வொரு கிளையும் அதன் தத்துவங்களைப் பயன்படுத்துகிறது.

“..... அரசியலமைப்பு நாட்டின் மீயுயர் சட்டம் எனவும் அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் உறுப்புரைக்கு அமைவாக, இறையாண்மை மக்களிடம் உள்ளதுடன் அது பிரிக்கப்பட முடியாதது. இறையாண்மை அரசாங்கத்தை உள்ளடக்குகிறது; இவ்வாறு, நிறைவேற்று அதிகாரம், சட்டவாக்கம் மற்றும் நீதித்துறை என அழைக்கப்படும், அரசாங்கத்தின் மூன்று தூண்கள் ஊடாக மக்களின் தத்துவம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதன் காரணமாக, மக்களின் நீதிமுறைத் தத்துவத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற அரசாங்கத்தின் அத்தகைய ஒரேயொரு தூணாக நீதித்துறை காணப்படுகிறது. ....

..... நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் ஊடாக வரிவிதிப்புத் தொடர்பான ஒழுங்குவிதி அரசாங்கத்தின் மூன்று தூண்களால் அமுல்படுத்தப்படுவது சமூகத்தின் நலன்களுக்கு நன்மைபயக்கிறது. எவ்வாறாயினும், அத்தகைய பணி ஒன்றை நிறைவேற்றுவதன் பலாபலன் அரசியலமைப்பினுள் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ள வலுவேறாக்கக் கோட்பாட்டில் உள்ளது. கற்றறிந்த பிரதி மன்றாடியார் தலைமையதிபதி தனது சமர்ப்பிப்பில் குறிப்பிடுவது போன்று, “சட்டவாக்கத்திடம் பண்பை உள்ளது, நிறைவேற்று அதிகாரத்திடம் அதன் வாள் உள்ளதுடன், நீதித்துறையிடம் பொதுமக்களின் நம்பிக்கை உள்ளது”. இது சுலோகம் ஒன்றுக்கு ஒத்ததாக இருப்பினும், அரசாங்க முறைமை ஒன்றினுள் வலுவேறாக்கத்தினை இது துல்லியமாக விபரிக்கிறது. **அதற்கிணங்க, அரசாங்கத்தின் மூன்று கிளைகளும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று சுயாதீனமாகச் செயற்படுதல் வேண்டும் எனவும் ஒன்று மற்றையவற்றில் தலையீடு செய்தலாகாது.** இந்த மூன்று கிளைகளுக்கும் இடையில் தடையீட்டுச் சமநிலை மாத்திரம் இருத்தல் வேண்டும். அரசியலமைப்பினால் வழங்கப்படுகின்ற இந்தக் கோட்பாடு, நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை நேர்த்தியான சமநிலை ஒன்றில் பாதுகாக்கிறது.

..... சமகாலச் சமூகம் தினமும் ஏற்படுகின்ற புதிய சமூக எழுச்சிகள் மற்றும் சவால்களுடன் தொடர்ச்சியாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது, இந்தப் பிரச்சினைகளை பயனுறுதிவாய்ந்த வகையில் தீர்ப்பதற்கும், சாதகமான மாற்றத்தை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கும், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் அவ்வாறு செய்வதற்குத் தேவையான வளங்கள் மற்றும் தத்துவத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அரசாங்கத்தின் சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரத் தத்துவங்கள் அவசியமற்ற தடை அல்லது தலையீட்டிலிருந்து விடுபட்டு, போதுமான மற்றும் பரந்துபட்ட தத்துவங்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்

என்பதே இதன் பொருளாகும். இந்தத் தத்துவங்கள் அவர்களுக்கு மக்களால் வழங்கப்படுகின்றன என்பதை நினைவில் கொள்வது முக்கியமாகும் என்பதுடன் இந்த நம்பிக்கையுடனும் நியாயவுணர்வுடனும், மக்கள் நலனுக்காகவும் பொறுப்புணர்வுடன் தமது அதிகாரங்களை பயன்படுத்த வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

..... நீதித்துறையின் சுயாதீனம் எவ்விதமான தடைகளும் இடையூறுகளும் அல்லது தலையீடுகளும் இன்றிப் பேணப்பட வேண்டும். நீதி நியாயமாகவும் பக்கச்சார்பின்றியும் வழங்கப்படுகின்றது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதில் நீதித்துறை முக்கியமான வகிபாத்திரத்தினை வகிக்கின்றது. நீதித்துறையின் சுயாதீனத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் எவ்விதமான தலையீடும் நீதி முறைமையின் வாய்மையினைச் சமரசம் செய்யலாம். சமூகம் செவ்வனே இயங்குவதற்கு இந்த இரண்டு விடயங்களுக்கு இடையிலும் நுண்மையான சமனிலை பேணப்பட வேண்டும்.”

“இந்த அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகையில் அரசாங்கத்தின் இந்த மூன்று கிளைகளும் ஒரு திருப்தியுணர்வினை உணரலாம் என்றாலும் இந்த அதிகாரங்களை அநீதியாகவும் அநீதியாகவும் பயன்படுத்துவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல என்பதையும் அவை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். “ஓர் அரசனின் பலத்தினைக் கொண்டிருப்பது அற்புதமானதுதான்; என்றாலும் அதை அரசாத்தனமாகப் பயன்படுத்துவது அராஜகமானதாகும்” (வில்லியம் சேக்ஸ்பியரின் மெசர் போர் மெசர் நாடகத்தில் இருந்து பகுதி 2, காட்சி 2). அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் அவர்கள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தினைப் பற்றி உணர்ந்தவர்களாக இருந்து அவற்றினைத் தனிப்பட்ட நலனுக்காகவும் ஏனையோரை அடக்குவதற்காகவும் பயன்படுத்துவதை விடுத்துச் சமூகத்தின் சிறந்த நலனுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.....”(@-94-96pp)

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்டவியலின் அடிப்படையில் இருந்து நோக்குகையில், நீதித்துறையின் சுயாதீனமானது அதிகாரப் பிரிப்பு எனும் சித்தாந்தத்தின் கீழ் தாபிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படுகின்றது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இதன் பிரகாரம், மக்களின் நீதிமுறை அதிகாரத்தினைப் பயன்படுத்துவதைப் பிரதிபலிக்கும் செயற்பாடுகளைக் கொண்ட நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு சட்டவாக்கத்தினால் அல்லது நிறைவேற்று அதிகாரத்தினால் அத்துமீறப்படுவதற்கு எதிரான அதே பாதுகாப்பினைக் கொண்டுள்ளது.

நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு என்பது மக்களின் நீதிமுறை அதிகாரத்தின் நீட்சியாக உள்ளது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டும் இவ்வாறான செயற்பாட்டின் பாதுகாப்புக்காக அதிகாரங்களின் பிரிப்பு எனும் சித்தாந்தத்தினால் விதிக்கப்பட்டுள்ள வரம்புகளைக் கருத்திற்கொண்டும், நிலையியற் கட்டளை 27(3) இன் கீழான எனது கடமைகளில் நான் இப்போது என் கவனத்தினைச் செலுத்த விரும்புகின்றேன்.

நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகள் மற்றும் இயக்கங்களை மேற்பார்வை செய்வதற்காக ஒரு விசேட குழுவினை நியமிப்பதற்கான பாராளுமன்றத் தீர்மானத்தினையே என்னிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள பிரேரணை கோருகின்றது. அவ்வாறான பிரேரணை ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் இடப்பட வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான மற்றும் அந்தப் பிரேரணை முறையானதா அல்லது முறையற்றதா என்பது தொடர்பாகத் தீர்ப்பு வழங்குவதற்கான தற்றுணிபினை நிலையியற் கட்டளை 27(3) இன் கீழ் சபாநாயகரான நான் கொண்டுள்ளேன். பிரேரணையின் நோக்கம் குடியரசின் அரசியலமைப்பிற்கு இணங்கியொழுங்குகின்றதா என்பதை இத்தற்றுணிபினை பிரயோகிக்கையில் நான் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

அதிகாரப் பிரிப்புக் கோட்பாட்டிற்கான அச்சுறுத்தலாக மக்களின் நீதிமுறை அதிகாரத்தினைப் பயன்படுத்துவதில் தலையிடும் வகையில் சட்டவாக்க அதிகாரத்தினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுவரப்படும் எந்தப் பிரேரணையும் குடியரசின் அரசியலமைப்புக்கு ஓர் இழுக்காகும் என்பதே எனது அபிப்பிராயமாகும்.

எனவே, நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவினால் மேற்கொள்ளப்படும் நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், பதவி நீக்கங்கள், மற்றும் நீதிமுறை அதிகாரிகளின் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடுகள் என்பவை தொடர்பாக நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு கொண்டுள்ள அதிகாரங்களைப் பரிசீலிப்பதற்காகப் பாராளுமன்றத் விசேட குழுவொன்றினை நியமிப்பதற்காக 2025 நவம்பர் 21 அன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிரேரணை பின்வரும் காரணங்களால் முறையற்றது என நான் கருதுகின்றேன்:-

1. நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகளும் நோக்கங்களும் மக்களின் நீதிமுறை அதிகாரத்தினைப் பயன்படுத்துவதை உள்ளடக்கும் காரணத்தினால் நீதிமுறைச் சுயாதீனத்தின் அரசியலமைப்பு ரீதியான பாதுகாப்பினை அது கொண்டுள்ளது;
2. நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவினரின் தொழிற்பாடுகளை மேற்பார்வை செய்வதன் மூலம் அந்த அதிகாரத்தின் மீது பாராளுமன்றம் அத்துமீறுவதற்கு அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு அனுமதி வழங்கவில்லை; என்பதுடன் இந்தத் தடையானது அரசியலமைப்பின் 4 ஆம் உறுப்புரையுடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படும் அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் உறுப்புரையில் அதிகாரப் பிரிப்புக் கோட்பாட்டினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
3. பொது நிதியினைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதற்காக மக்களால் பாராளுமன்றத்திடம் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு நம்பிக்கைப் பொறுப்பினை மாத்திரமே வழங்குகின்றதேயன்றி அதிகார ரீதியான மேலாண்மையினை வழங்கவில்லை என்பதால் அரசியலமைப்பு ரீதியான அதிகாரப் பிரிப்பில் அத்துமீறுவதை நியாயப்படுத்த முடியாது; மற்றும்
4. நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவினரின் செயற்பாடுகள் அல்லது தீர்மானங்களை விசாரிப்பதற்கு மற்றும் மேற்பார்வை செய்வதற்கான அதிகாரமானது அரசியலமைப்பினால் பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்படவில்லை.

நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு தொடர்பான விடயங்களைப் பரிசீலிப்பதற்காகப் பாராளுமன்றத் விசேட குழுவொன்றினை நியமிப்பதானது, நீதித் துறையின் சுயாதீனத்திற்கு இழுக்காகும் என்பதால் அது மக்களின் நீதிமுறை அதிகாரத்திற்கே இழுக்கானதாகும். இந்த நீண்ட தீர்ப்பினைப் பொறுமையாகவும் கவனமாகவும் செவிமடுத்தமைக்காக நான் கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புவதுடன் இந்தத் தீர்ப்பு பாராளுமன்ற வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாக அமைந்து எமது பாராளுமன்றப் பாரம்பரியத்தினையும் இந்த உயர் சபையின் கௌரவத்தினையும் வலுப்படுத்தும் என நம்புகின்றேன்.

2. பத்திரங்கள் சமர்ப்பித்தல்: (1) பிரதம அமைச்சர் மற்றும் கல்வி, உயர் கல்வி மற்றும் தொழிற் கல்வி அமைச்சர், தேசிய அரசு பேரவையின் 1974 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்க, சுங்க (திருத்தச்) சட்டத்தினாலும், 1988 ஆம் ஆண்டின் 83 ஆம் இலக்க சுங்க (திருத்தச்) சட்டத்தினாலும் திருத்தப்பட்டவாறான (235 ஆம் அத்தியாயமான) சுங்கக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 19(அ) ஆம் பிரிவின் கீழ் இறக்குமதிப் பொருட்கள் மீதான சுங்கத்தீர்வை வரி அறவீடு தொடர்பில் நிதி, திட்டமிடல் மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சரால் விதிக்கப்பட்டு, 2025 நவம்பர் 11 ஆம் திகதி 2462/09 ஆம் இலக்க அதிவிசேட வர்த்தமானப் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்ட கட்டளையைச் சமர்ப்பித்தார்.

மேற்படி ஆவணம் **சுபாபீடத்திலிடப்பட வேண்டுமென** கட்டளையாயிற்று.

(2) சுகாதாரம் மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சர், அரசாங்கக் கணக்குகள் பற்றிய குழுவினால் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையில் சுற்றுலாத்துறை அமைச்சு தொடர்பான விடயங்கள் பற்றி பாராளுமன்ற நிலையியற் கட்டளைகள் 119(4) இன் பிரகாரம், அவதானிப்புக்கள் மற்றும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தொடர்பான அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து, அவ்வறிக்கை அரசாங்கக் கணக்குகள் பற்றிய குழுவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனப் பிரேரித்தார்.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

(3) சுகாதாரம் மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சர், 2024 ஆம் ஆண்டுக்கான ஹெக்டர் கொப்பேகடுவ கமநல ஆராய்ச்சி, பயிற்சி நிறுவகத்தின் வருடாந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து, அவ்வறிக்கை சுற்றாடல், கமத்தொழில் மற்றும் வளங்களின் நிலைத்தன்மை பற்றிய துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனப் பிரேரித்தார்.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

(4) சுகாதாரம் மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சர், 2021 மற்றும் 2022 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான பனை அபிவிருத்தி சபையின் வருடாந்த அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்து, அவ்வறிக்கைகள் சுற்றாடல், கமத்தொழில் மற்றும் வளங்களின் நிலைத்தன்மை பற்றிய துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனப் பிரேரித்தார்.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

(5) சுகாதாரம் மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சர், 2023 ஆம் ஆண்டுக்கான வர்த்தகத் திணைக்களத்தின் வருடாந்த செயலாற்றுகை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து, அவ்வறிக்கை சுற்றாடல், கமத்தொழில் மற்றும் வளங்களின் நிலைத்தன்மை பற்றிய துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனப் பிரேரித்தார்.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

(6) சுகாதாரம் மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சர், 2024 ஆம் ஆண்டுக்கான விமானநிலைய மற்றும் விமான சேவைகள் (இலங்கை) (தனியார்) கம்பனியின் ஆண்டறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து, அவ்வறிக்கை உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் மூலோபாய அபிவிருத்தி பற்றிய துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனப் பிரேரித்தார்.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

(7) சுகாதாரம் மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சர்—

- (i) 2015 ஆம் ஆண்டுக்கான வ/ப லங்கா கட்டிடப் பொருட்கள் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஆண்டறிக்கை;
- (ii) 2023 ஆம் ஆண்டுக்கான நிர்மாணக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அதிகாரசபையின் வருடாந்த அறிக்கை;
- (iii) 2024 ஆம் ஆண்டுக்கான கட்டிடத் திணைக்களத்தின் வருடாந்த செயலாற்றுகை அறிக்கை; மற்றும்
- (iv) 2024 ஆம் ஆண்டுக்கான அரசாங்கத் தொழிற்சாலைத் திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கை

ஆகியவற்றைச் சமர்ப்பித்து, அவ்வறிக்கைகள் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் மூலோபாய அபிவிருத்தி பற்றிய துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனப் பிரேரித்தார்.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

3. குழுக்களின் அறிக்கைகள் சமர்ப்பித்தல்: (1) தொழில் அலுவல்கள் பற்றிய அமைச்சுசார் ஆலோசனைக் குழுவின் தவிசாளர் கௌரவ (கலாநிதி) அனில் ஜயந்த அக்குழுவுக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட, (129 ஆம் அத்தியாயமான) கடை, அலுவலக ஊழியர் (ஊழியத்தையும் வேதனத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தல்) சட்டத்தின் 66 ஆம் பிரிவின் கீழ் தொழில் அமைச்சரினால் 2025 டிசெம்பர் 12 ஆம் திகதி ஆக்கப்பட்ட ஒழுங்குவிதி தொடர்பிலான அக்குழுவின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்.

மேற்படி அறிக்கை சபாபீடத்திலிடப்பட வேண்டுமெனக் கட்டளையாயிற்று.

(2) சுற்றாடல், கமத்தொழில் மற்றும் வளங்களின் நிலைத்தன்மை பற்றிய துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுவின் தவிசாளர் சார்பாக, அக்குழுவின் உறுப்பினர் கௌரவ (திருமதி) எம்.ஏ.சீ.எஸ். சத்துரி கங்கானி அக்குழுவுக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட—

- (i) 2022 மற்றும் 2023 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான காணி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழுவின் வருடாந்த அறிக்கைகள்;
- (ii) 2020/2021 மற்றும் 2022/2023 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட கொழும்பு கொம்ஷல் உரக் கம்பனியின் வருடாந்த அறிக்கைகள்;
- (iii) 2020/2021 மற்றும் 2021/2022 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட லங்கா உரக் கம்பனியின் வருடாந்த அறிக்கைகள்;
- (iv) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான இலங்கை நிலஅளவைத் திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (v) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான காணி உரித்து நிர்ணய திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (vi) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான காணி ஆணையாளர் நாயகம் திணைக்களத்தின் வருடாந்த செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (vii) 2021, 2022 மற்றும் 2023 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான விவசாய மற்றும் கமநல காப்புறுதிச் சபையின் வருடாந்த அறிக்கைகள்; மற்றும்
- (viii) 2021 ஆம் ஆண்டுக்கான மத்திய பொறியியல் ஆலோசனை பணியகத்தின் வருடாந்த அறிக்கை

தொடர்பிலான அக்குழுவின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்.

மேற்படி அறிக்கை சபாபீடத்திலிடப்பட வேண்டுமெனக் கட்டளையாயிற்று.

(3) பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் சர்வதேச உறவுகள் பற்றிய துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுவின் தவிசாளர் கௌரவ சட்டத்தரணி (செல்வி) லக்மாலி ஹேமச்சந்திர சார்பாக, அக்குழுவின் உறுப்பினர் கௌரவ கந்தசாமி பிரபு அக்குழுவுக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட—

- (i) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான முகாமைத்துவ சேவைகள் திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (ii) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான வியாபார மற்றும் முதலீட்டுக் கொள்கைத் திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (iii) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான முகாமைத்துவ கணக்காய்வுத் திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (iv) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான தகவல் தொழிநுட்ப முகாமைத்துவ திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (v) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அரசு கணக்குகள் திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (vi) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான சட்ட அலுவலர்கள் திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (vii) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான கொம்ப்ரோலர் ஜெனரல் அலுவலகத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;
- (viii) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான திறைசேரிச் செயற்பாடுகள் திணைக்களத்தின் வருடாந்த செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்;

- (ix) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான தேசிய வரவுசெலவுத் திட்டத் திணைக்களத்தின் செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்; மற்றும்
- (x) 2023 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான கருத்திட்ட முகாமைத்துவம் மற்றும் கண்காணிப்புத் திணைக்களத்தின் வருடாந்த செயலாற்றுகை அறிக்கைகள்

தொடர்பிலான அக்குழுவின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்.

மேற்படி அறிக்கை சபாபீடத்திலிடப்பட வேண்டுமெனக் கட்டளையாயிற்று.

4. பொது மனுக்கள் சமர்ப்பித்தல்:

- (1) பதன, ஜயசிரிபுர, இல. 64 இல் வதியும் திரு. எஸ்.ஏ. கந்தசாமி நாயுடுவினது 2025.11.17 ஆம் திகதியிடப்பட்ட மனுவை கௌரவ ராமலிங்கம் சந்திரசேகர் சமர்ப்பித்தார்.
- (2) (i) போருவதன்ட, பெல்பிட்டிகொட, இல. 32/ஏ 2 இல் வதியும் திருமதி ஜே.டி. நெலாகா தில்சானியினது 2025.07.28 ஆம் திகதியிடப்பட்ட மனுவையும்;
- (ii) வலகெதர, கல்மத்த, மெட்டியமுல்ல, இல. 274 இல் வதியும் திருமதி கே.வீ. ரித்மா சந்தருவனியினது 2025.07.28 ஆம் திகதியிடப்பட்ட மனுவையும்;
- (iii) இங்கிரிய, மஹ இங்கிரிய, இமகிர குடியிருப்பு, இல. 1002 இல் வதியும் திருமதி எம்.எச். அநூஷா பிரியங்கனியினது 2025.07.28 ஆம் திகதியிடப்பட்ட மனுவையும்; மற்றும்
- (iv) வெல்மில்ல சந்தி, வெல்மில்ல, மைத்திரி மாவத்தை, முதலாம் ஒழுங்கை, இல. 151 இல் வதியும் திருமதி டப்ளியூ.ஏ.ஆர். நிசங்ஸலாவினது 2025.07.28 ஆம் திகதியிடப்பட்ட மனுவையும்
- கௌரவ அஜித் பி. பெரேரா சமர்ப்பித்தார்.
- (3) கணேமுல்ல, கட்டுவாமுல்ல, இல. 64/2 இல் வதியும் செல்வி எச்.ஆர். சாந்தனி பீரிசினது 2025.12.18 ஆம் திகதியிடப்பட்ட மனுவை கௌரவ சானக மாதுகொட சமர்ப்பித்தார்.

மேற்படி மனுக்கள் பாராளுமன்ற நிலையியற் கட்டளை 30(10) இன் கீழ் பொது மனுக்கள் பற்றிய குழுவுக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டன.

5. பாராளுமன்ற அலுவல்கள்: பாராளுமன்றச் சபை முதல்வர் சார்பாக தொழில் அமைச்சர் மற்றும் நிதி, திட்டமிடல் பிரதி அமைச்சர் பின்வருமாறு பிரேரித்தார்,— இன்றைய தினம் அரசாங்க அலுவல்கள் முன்னீட்டையுமாக.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

6. கடை, அலுவலக ஊழியர் (ஊழியத்தையும் வேதனத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் ஒழுங்குவிதி: தொழில் அமைச்சர் மற்றும் நிதி, திட்டமிடல் பிரதி அமைச்சர் பின்வருமாறு பிரேரித்தார்,— (129 ஆம் அத்தியாயமான) கடை, அலுவலக ஊழியர் (ஊழியத்தையும் வேதனத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தல்) சட்டத்தின் 66 ஆம் பிரிவின் கீழ் தொழில் அமைச்சரினால் 2025 டிசம்பர் 12 ஆம் திகதி ஆக்கப்பட்டதும் 2025.12.18 ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுமான ஒழுங்குவிதி அங்கீகரிக்கப்படுமாக.

(பி.ப. 12.03 மணிக்கு பிரதிச் சபாநாயகர் தலைமை தாங்கினார்.)

(பி.ப. 1.00 மணிக்கு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் தலைமை தாங்கினார்.)

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

7. இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதி (கட்டுப்பாட்டு)ச் சட்டத்தின் கீழ் ஒழுங்குவிதிகள்: பிரதம அமைச்சர் மற்றும் கல்வி, உயர் கல்வி மற்றும் தொழிற் கல்வி அமைச்சர் சார்பாக தொழில் அமைச்சர் மற்றும் நிதி, திட்டமிடல் பிரதி அமைச்சர் பின்வருமாறு பிரேரித்தார்,— 1985 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க மற்றும் 1987 ஆம் ஆண்டின் 28 ஆம் இலக்கச் சட்டங்களின் மூலம் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட, 1969 ஆம் ஆண்டின் 1 ஆம் இலக்க இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதி (கட்டுப்பாட்டு)ச் சட்டத்தின் 4(1) மற்றும் 14 ஆம் பிரிவுகளுடனும் சேர்த்து வாசிக்கப்பட வேண்டிய அச்சட்டத்தின் 20 ஆம் பிரிவின் கீழ், நிதி, திட்டமிடல் மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சரால் ஆக்கப்பட்டு, 2025 திசம்பர் 01 ஆம் திகதிய 2465/07 ஆம் இலக்க அதிவிசேட வர்த்தமானப் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டதும் 2025.12.19 ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுமான ஒழுங்குவிதிகள் அங்கீகரிக்கப்படுமாக.

“கௌரவ இம்ரான் மகரூப் தலைமை தாங்குவாராக” தொழில் அமைச்சர் மற்றும் நிதி, திட்டமிடல் பிரதி அமைச்சர் பிரேரித்தார்.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

(பி.ப. 3.14 மணிக்கு கௌரவ இம்ரான் மகரூப் தலைமை தாங்கினார்.)

“கௌரவ சஞ்ஜீவ ரணசிங்ஹு தலைமை தாங்குவாராக” என வலுசக்தி அமைச்சர் பிரேரித்தார்.

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

(பி.ப. 4.18 மணிக்கு கௌரவ சஞ்ஜீவ ரணசிங்ஹு தலைமை தாங்கினார்.)

பிரேரணை சபைக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

8. ஒத்திவைப்பு: “இப்பாராளுமன்றம் இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்படுமாக” என தொழில் அமைச்சர் மற்றும் நிதி, திட்டமிடல் பிரதி அமைச்சர் பிரேரித்தார்.

அவ்வேளை நேரம் பி.ப. 5.30 மணிக்கு மேலாகிவிடவே, பி.ப. 5.34 மணிக்கு தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் இன்றைய தின சபைத் தீர்மானத்திற்கிணங்க, பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி பாராளுமன்றம், 2026 சனவரி 20 ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை மு.ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.